

В. Окуневич

МУЗЕЮ «ЛЕСИНА ВІТАЛЬНЯ» – ТРИ РОКИ

Ось і промайнуло третє літо з часу відкриття в Луцьку, у Старому місті, на розі вулиць Кафедральної та Драгоманова (колишня Домініканська) музею “Лесина вітальня”. Не зважаючи на те, що за ці роки йому не виділено жодної посадової одиниці, музей приймає відвідувачів. Екскурсії проводять працівники Державного історико-культурного заповідника, які чергують у Луцькому замку. Замовити екскурсію можна в дирекції заповідника (тел. 72-34-32), розташованому в одному з музеєм будинку, або в касі замку (тел. 72-45-88).

Найчастіше наш музей відвідують учні луцьких шкіл та студенти вищих учбових закладів міста. Приємно, що закладаються вже певні традиції. Наприклад, утретє навчальний рік вихованці вчительки літератури Н. В. Дудюк середньої школи с. Підгайці Луцького району розпочинають тут.

Знайомство з життям родини Косачів у Луцьку, початком творчої діяльності Лесі відбувається у невимушеній, неформальній атмосфері. Цьому сприяє відсутність звичних для музеїв стелажів і можливість торкнутись до кожного експоната (адже в музеї лише копії). Діти сідають навколо столу, беруть до рук листи, які колись летіли з Луцька у далекий Відень і з Відня до Луцька. Тримаять автографи сонетів, написаних Лесею в Луцьку. Якщо з групи хтось грає на піаніно, то обов’язково ця зустріч завершується ще й грою на старовинному інструменті. Таке пізнання життя родини Косачів створює ілюзію перебування в ній.

Ще одна форма діяльності нашого музею – проведення літературно-мистецького вечора “Гостини в Лесиній вітальні”, започаткованого в лютому 2009 року до дня народження поетеси. Для тих, хто любить поезію нашої землячки, є можливість не тільки насолодитись художнім словом, а й послухати романси на слова Лесі у виконанні викладачів Волинського училища культури та мистецтв Олександри Дацик і Тамари Дадіані.

Відчиняються двері музею і під час щорічних науково-практичних конференцій “Любартівські читання” історико-культурного заповідника. Теми доповідей, що стосуються життя і творчості Лесі Українки, заслуховують у Лесиній вітальні. Особливо емоційні і зворушливі виступи постійного учасника конференцій Наталії Пушкар, головного хранителя фондів Волинського краєзнавчого музею, яка давно досліджує сторінки історії перебування родини Косачів у Луцьку та на Волині.

Присмно, що музей-вітальня стає знаним не лише на Україні, але й за її межами. Влітку 2010 року до Луцька на відкриття в заповіднику виставки з Вільнюса “Вони творили нашу історію” прибув посол Литви в Україні Пятрас Вайтекунас, який, ознайомившись із музеями заповідника, висловив бажання подальшого співробітництва.

У “Лесиній вітальні” при повній відсутності меморіальних речей вдало відтворено неповторну атмосферу, в якій зростала майбутня поетеса.

Музей „Лесина вітальня”

Гостини у „Лесиній вітальні”

В. Окуневич

МУЗЕЮ «ЛЕСИНА ВІТАЛЬНЯ» – ТРИ РОКИ

Ось і промайнуло третє літо з часу відкриття в Луцьку, у Старому місті, на розі вулиць Кафедральної та Драгоманова (колишня Домініканська) музею “Лесина вітальня”. Не зважаючи на те, що за ці роки йому не виділено жодної посадової одиниці, музей приймає відвідувачів. Екскурсії проводять працівники Державного історико-культурного заповідника, які чергують у Луцькому замку. Замовити екскурсію можна в дирекції заповідника (тел. 72-34-32), розташованому в одному з музеєм будинку, або в касі замку (тел. 72-45-88).

Найчастіше наш музей відвідують учні луцьких шкіл та студенти вищих учбових закладів міста. Приємно, що закладаються вже певні традиції. Наприклад, утретє навчальний рік вихованці вчительки літератури Н. В. Дудюк середньої школи с. Підгайці Луцького району розпочинають тут.

Знайомство з життям родини Косачів у Луцьку, початком творчої діяльності Лесі відбувається у невимушеній, неформальній атмосфері. Цьому сприяє відсутність звичних для музеїв стелажів і можливість торкнутись до кожного експоната (адже в музеї лише копії). Діти сідають навколо столу, беруть до рук листи, які колись летіли з Луцька у далекий Відень і з Відня до Луцька. Тримають автографи сонетів, написаних Лесею в Луцьку. Якщо з групи хтось грає на піаніно, то обов'язково ця зустріч завершується ще й грою на старовинному інструменті. Таке пізнання життя родини Косачів створює ілюзію перебування в ній.

Ще одна форма діяльності нашого музею – проведення літературно-мистецького вечора “Гостини в Лесиній вітальні”, започаткованого в лютому 2009 року до дня народження поетеси. Для тих, хто любить поезію нашої землячки, є можливість не тільки насолодитись художнім словом, а й послухати романси на слова Лесі у виконанні викладачів Волинського училища культури та мистецтв Олександри Дацик і Тамари Дадіані.

Відчиняються двері музею і під час щорічних науково-практичних конференцій “Любартівські читання” історико-культурного заповідника. Теми доповідей, що стосуються життя і творчості Лесі Українки, заслуховують у Лесиній вітальні. Особливо емоційні і зворушливі виступи постійного учасника конференцій Наталії Пушкар, головного хранителя фондів Волинського краєзнавчого музею, яка давно досліджує сторінки історії перебування родини Косачів у Луцьку та на Волині.

Присмно, що музей-вітальня стає знаним не лише на Україні, але й за її межами. Влітку 2010 року до Луцька на відкриття в заповіднику виставки з Вільнюса “Вони творили нашу історію” прибув посол Литви в Україні Пятрас Вайтекунас, який, ознайомившись із музеями заповідника, висловив бажання подальшого співробітництва.

У “Лесиній вітальні” при повній відсутності меморіальних речей вдало відтворено неповторну атмосферу, в якій зростала майбутня поетеса.

Музей „Лесина вітальня”

Гостини у „Лесиній вітальні”